

Lasten hätä on suuri Amharan alueella Etiopiassa

Etiopiassa aseelliset yhteenotot jatkuvat, ja erityisesti Amharan alueella sijaitsevat Dessie, Kombolcha ja Woldya ovat olleet konfliktien keskipisteessä. Etiopian armeija ja Fano-taistelijoiden joukot taistelevat vastakkain, ja sota vaikuttaa kaikkiin – erityisesti lapsiin. Etiopian evankelisen Mekane Yesus -kirkon kehitys- ja sosiaalipalvelun mukaan Amharan alueen 7 miljoonasta lapsesta vain 2,5 miljoonaa käy tällä hetkellä koulua. Monia alueen kouluja on muutettu armeijan tukikohdiksi.

Lähetysseura tukee Amharassa erityisesti vähävaraisten ja vammaisten lasten hyvinvointia ja koulutusta, sillä nämä lapset ovat erityisen vaarassa sodan ja köyhyyden keskellä. Vuoden 2024 lopulla tehty birrin devalvaatio, eli valuutan arvon tarkoituksellinen heikentäminen, on pahentanut jo valmiiksi vaikeaa tilannetta. Ruoan hinnat ovat nousseet pilviin, ja monet perheet kamppailevat selviytyäkseen päivästä toiseen.

Elokuusta 2024 alkaen Lähetysseura on saanut viikoittain raportteja drone-hyökkäyksistä, räjähdyksistä ja kidnappauksista Amharan alueella. Tämän vuoksi alueella ei ole voitu vieraila pitkään aikaan. Joulukuussa 2024 tilanne kuitenkin rauhoittui hetkeksi, ja Lähetysseuran Etiopian maajohtaja **Anna Suoheimo**, hankehallinnon asiantuntija **Jembere Berhanu** sekä alueellinen viestinnän asiantuntija **Linda Juntunen** pääsivät vihdoon monen vuoden tauon jälkeen vierailulle Dessien ja Kombolchan kaupunkeihin.

Kaupunkien katukuvaa hallitsivat armeijan avolava-autot, jotka kuljettivat raskaasti aseistautuneita sotilaita kaupungin läpi. Köyhyys oli kaikkialla näkyvissä: ihmiset kerjäsivät kadulla, ja liikenteen seassa liikkui nälkäisiä ja haavoittuneita eläimiä – hevosia, koiria ja aaseja. Suurin huoli kohdistui kuitenkin Lähetysseuran tukemaan Dessien vammaisten lasten keskuksessa apua saaviin lapsiperheisiin, joiden toimeentulo on romahtanut sodan ja birrin devalvaation myötä. Ohessa voit lukea apua saaneiden Zeharan ja Sualihan perheen tarinan.

Kummikirje

Meidän tulee olla kärsivällisiä ja uskoa tulevaisuuteen – Zeharan ja Sualihan tarina

Olen Zehara Amer, 30-vuotias kahden lapsen yksinhuoltajaäiti. 11 vuotta sitten synnytin tyttäresi, Sualihan, mutta pitkittyneen, kolme päivää kestäneen synnytyksen seurauksena hän vammautui. Mieheni jätti minut ja perheeni, sillä hän piti vammaista lasta häpeänä. Elämä on ollut raskasta, sillä en voi jättää Sualihaa yksin, eikä naapurimme voi auttaa, koska heillä on omat huolensa. En ole pystynyt työskentelemään, ja köyhyys on kurittanut meitä kovasti.

Dessien vammaisten lasten kuntoutuskeskus on ollut meille valtava apu. Sen ansiosta olen voinut alkaa myymään eteerisiä tuoksuöljyjä markkinoilla, mikä on tuonut pienen tulonlähteen perheellemme. Devalvaatio on kuitenkin nostanut hintoja, eikä minulla ole säästöjä. Olen kolmihenkinen perheemme ainoa elättäjä.

Monet ovat paenneet sotaan, mutta minä en voi lähteä, sillä minulla on kaksi lasta, joista toinen on vammainen, eikä minulla ole töitä muualla. Ympäriällä kuuluvat ampumiset ja väkivalta ovat traumatisoineet sekä minua että lapsiani. Elämä on usein tuntunut synkältä, mutta tyttäresi Sualiha on pitänyt minut toimintakykyisenä.

Sualiha on eläväinen ja iloinen tyttö. Hänellä on paljon ystäviä kuntoutuskeskuksessa, ja hän on ottanut valtavia edistysaskeleita. Ennen hän vain makasi kotona sängyssä, mutta nyt hän ryömiä ja on sosiaalinen. Fysioterapia on auttanut häntä suuresti. Asumme 10 kilometrin päässä keskuksesta, ja taloudellisen tuen avulla pystymme käyttämään julkista liikennettä keskuksen matkustaaksemme.

Sualiha on Jumalan lahja. Unelmoin siitä, että pikkutyttöni pystyy seisomaan ja kävelemään omin jaloin. Ajatus saa minut itkemään, mutta samalla se antaa minulle toivoa.

Vaikka tilanne on vaikea, olen kiitollinen kaikesta tuesta, jonka olemme saaneet. Suurin haasteemme on ruoan korkea hinta ja saatavuus. Meidän tulee olla kärsivällisiä ja uskoa tulevaisuuteen. Olen kiitollinen kaikesta, mitä Jumala on meille antanut.

Kummikirje

Perheitä tuetaan kotikäynnin

Suurin haaste lasten koulunkäynnille Amharan alueella on, että koulumatkat eivät ole turvallisia lapsille kulkea. Aseellinen konflikti on kaupunkien ulkopuolella, kuten myös suurin osa alueen kouluista. Siksi koulumatkat ovat vaarallisia lapsille. Tyttöihin kohdistuu seksuaalisen väkivallan riski ja poikiin kaappaukset aseellisiin joukkoihin.

Lähetysseuran tukemat ammatilliset toimintakeskukset ovat pystyneet toimimaan konfliktista huolimatta. Ne sijaitsevat kaupungeissa eikä niitä ole muutettu tukikohdiksi.

Nahom Kassahun, 23, on saanut tukea hankkeesta koulunkäyntiinsä monien vuosien ajan. Hän on nyt lukiossa ja käy viikonloppuisin Kombolchan toimintakeskuksessa. Hän on voinut jatkaa koulunkäyntiä konfliktista huolimatta. Nuorten koulutuskeskuksessa Nahom on oppinut työstämään puuta ja metallia.

Yhteistyökumppanimme henkilökunta tekee vierailuja vähävaraisten perheiden koteihin ja he kannustavat lapsia kouluun. Perheiden kanssa rukoillaan yhdessä ja pidetään yllä uskoa parempaan tulevaisuuteen.

Lämmin kiitos sinulle tuestasi lapsille ja nuorille Etiopiassa! Muistetaan Etiopiaa rukouksissamme!

PS. Voit seurata työtämme myös Facebookissa: www.facebook.com/lahetysseura

Kummiasioissa sinua palvelee
lahjoitukset@suomenlahetysseura.fi
puh. 043 824 4680

Kirjeen kuvat: Linda Juntunen